КАДЕНЦІЯ 2023–2026

Слово члена КПР

Роман Пастух

Подруги та друзі, СКОБ!

Вітаю всіх, хто читатиме це слово.

Мав за честь та привілей працювати у складі Крайової Пластової Ради в цей катастрофічно непростий для України час. Щось встиг, щось не зміг зробити із запланованого. За свою діяльність сорому не йму, можливо, хтось із вдячністю згадає. Заслабим не був, служити пішов. Найактивніше працював у КПР із травня 2023 до травня 2024 року та з жовтня 2024 до жовтня 2025 року, вдруге — вже паралельно з військовою службою. Від червня 2024 до відновлення участі в жовтні того ж року, а також з листопада 2025 до часу написання цих рядків узагалі не мав можливості займатися пластовою діяльністю.

Коли дозволяли обставини, брав участь в усіх сходинах КПР, сумлінно готувався до розгляду питань, вивчав матеріали, формував і відстоював власну позицію відповідно до пластових приписів та переконань. Не обмежувався голосуваннями: порушував питання, ініціював обговорення, пропонував рішення та зміни в роботі Ради. Працював із широким колом питань: від стратегії, виховництва й безпеки таборування до бюджету, членства та міжнародної співпраці.

Особливо цікавило, як рішення працюватимуть на практиці: чи є конкретні плани, ресурси й спосіб оцінити поступ, як виконується бюджет, чи можна застосувати правила безпеки на таборі.

У своїх судженнях спирався й на бачення Пласту, яке сформувалося за роки пластування. Поділюся ним коротко: у центрі Пласту бачу гніздових, гніздечкових та зв’язкових, які безпосередньо втілюють його виховну мету й власним прикладом живуть за пластовими приписами. Решта дорослого членства та проводи мають їм допомагати. Саме допомагати, а не управляти ними. А виховні улади тим часом бавляться й через гру проходять пластову програму. «Гутірку», якої ви не просили, завершив.

Окрім колегіальної роботи, приділив чимало уваги вдосконаленню праці КПР та її взаємодії з Крайовою Пластовою Старшиною. Підготував конкретні пропозиції щодо розподілу відповідальності, регулярних ретроспектив та системи управління завданнями, включно з механізмами її випробування.

Найбільшим окремим задумом стала цифрова екосистема PlastNow: спільна захищена база даних та цифрові інструменти на допомогу пластунам і осередкам, зі свободою розвивати власні рішення в межах спільних правил безпеки та взаємодії.

СЛОВО ЧЛЕНА КПР · ПРОДОВЖЕННЯ

Разом із залученими фахівцями провели дослідження, підготували вимоги, бачення й архітектуру системи, створили та випробували прототипи. Шукав і залучав ресурси для подальшої розробки, пропонував механізми співпраці та взаємопідтримки авторів цифрових ініціатив.

Звучить навіть непогано, як на мене. Та мені щиро шкода, що до впровадження цих напрацювань справа не дійшла. Особливо прикро, що й там, де були конкретні рішення та знайдені люди, готові працювати над їх реалізацією, рух уперед зупинявся. Чому саме так склалося, до кінця не розумію й досі. Про зроблене й незавершене, перебіг подій, ухвалені рішення та відкриті питання докладніше написав у повному звіті, який додаю окремо для охочих.

Тим, хто продовжить працювати в КПР, бажаю доброї співпраці й поваги до праці та ініціатив одне одного. Нехай добрі задуми знаходять підтримку незалежно від того, хто їх започаткував. А ще хотілося б побажати більшої відкритості в ухваленні рішень та поясненні їхніх причин. Навіть аргументована відмова краща за невизначеність, а чесна розмова дає більше можливостей рухатися далі, ніж недомовленості.

А Крайовому Пластовому з'їзду України — мудрості, критичного мислення та доброго пластового завзяття! Мрію, щоб кожен делегат розібрався в питаннях, за які голосує: зрозумів передумови, почув різні думки та зважив наслідки. Розумію, що у великому колі це не завжди просто. Поруч друзі, досвідчені пластуни, люди, до чиєї думки звикли прислухатися. І добре, коли є з ким порадитися та подискутувати. Та рішення все ж маємо ухвалювати власною головою й за власним сумлінням. Адже відповідальність за свій голос не перекладеш навіть на найповажнішого авторитета.

Нехай вистачає відваги ставити під сумнів те, що «завжди так працювало», і розважливості перед незворотними рішеннями. Та обережності, коли щось блищить і друзі запевняють, що воно чудове. Бо не все, що блищить, то діамант.

Дякую всім, із ким довелося працювати, дискутувати, погоджуватися й сперечатися заради кращих рішень для Пласту. Сподіваюсь, до зустрічі.

СКОБ!

5 листопада 2026 року

Роман Пастух